

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **CEMEX Sand, k. s.**, IČ: 47906201, se sídlem Masarykovo náměstí 207, Napajedla, zast. JUDr. Miroslavem Nyplem, advokátem, se sídlem Dukelská 15, Hradec Králové, proti žalovanému: **Český báňský úřad**, se sídlem Kozí 748/4, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 4. 2014, č. j. 15 A 60/2012 - 49, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 22. 4. 2014 kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností napadá rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 4. 2014, č. j. 15 A 60/2012 - 49, jímž byla zamítnuta správní žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2012, č. j. SBS/12338/2012/ČBÚ-22, kterým žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území kraje Ústeckého (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 24. 2. 2012, č. j. SBS/04548/2012/OBÚ-04 a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán prvního stupně v citovaném rozhodnutí udělil předchozí souhlas ke smluvnímu převodu dobývacího prostoru Úhošťany (evidován v knize dobývacích prostorů díl 7, folio 0980) ze společnosti C4SC78 s. r. o., IČ: 241 56 833, se sídlem Janáčkovo nábřeží 1153/1, Praha 5, na žalobce.

Rozhodnutí o udělení předchozího souhlasu s převodem dobývacího prostoru správní orgán prvního stupně podmínil splněním šesti kumulativních podmínek. Stěžovatel v odvolacím řízení a v řízení před krajským soudem brojl proti druhé podmínce, ve které mu správní orgán prvního stupně uložil zřízení zvláštních vázaných účtů s finanční rezervou v patřičné výši na sanaci a rekultivaci pozemků dotčených těžbou a na vypořádání důlních škod.

Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodnil tím, že smlouva o převodu dobývacího prostoru musí být v souladu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně podle jedné z podmínek předložena do šesti měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nabylo právní moci dne 27. 4. 2012. Krajský soud přiznal správní žalobě odkladný účinek, a proto účinky právní moci rozhodnutí správního orgánu prvního stupně byly dále odloženy do doby, než dne 9. 4. 2014 rozsudek krajského soudu nabyl právní moci. Stěžovatel chce smlouvu o převodu dobývacího prostoru

předložit správnímu orgánu prvního stupně po vydání konečného rozhodnutí zdejším soudem, ale zároveň se obává, že o jeho kasační stížnosti nebude v šesti měsících do dne 9. 10. 2014 rozhodnuto. Pokud by byla smlouva předložena později, správní orgán prvního stupně by ji nebyl povinen akceptovat a stěžovatel by musel neúčelně znovu podat žádost o převodu dobývacích prostor. Stěžovatel dále uvádí, že odkladný účinek správní žalobě přiznal i krajský soud.

Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve vyjádření doručeném dne 14. 5. 2014 uvedl, že nemá proti jeho přiznání námitek, bude-li s ním souhlasit společnost C4SC78 s. r. o. jako osoba zúčastněná na řízení, které by mohla být způsobena odložením uzavření smlouvy újma.

Ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem v předmětné věci zdejší soud zjistil, že ve vyjádření ze dne 21. 6. 2012, č. j. SBS/21204/2012ČBÚ-33/2, žalovaný neměl žádné námítky proti přiznání odkladného účinku správní žalobě. Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 27. 6. 2012, č. j. 15 A 60/2012 - 24, přiznal žalobě odkladný účinek s odůvodněním, že přiznáním odkladného účinku žalobě nemůže vzniknout újma jiné osobě a zároveň není v rozporu s veřejným zájmem. Realizaci převodu dobývacího prostoru totiž navrhla sama společnost C4SC78 s. r. o., která by mohla jako jediná přicházet v úvahu při posuzování možné újmy jiných osob. Přiznání odkladného účinku rovněž neodporovalo veřejnému zájmu, protože rozhodnutí bylo vydáno z iniciativy účastníků řízení. Pokud by vymezená šestiměsíční lhůta marně uplynula, musel by stěžovatel podat nový návrh. Krajský soud měl za to, že ekonomie řízení v tomto případě převážila nad veřejným zájmem spočívajícím ve výkonu pravomocných správních rozhodnutí. Poučením ze dne 24. 2. 2014, č. j. 15 A 60/2012 - 46, vyzval krajský soud společnost C4SC78 s. r. o., aby se ve čtrnáctidenní lhůtě vyjádřila, zdali chce uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Ze soudního spisu pak není patrné, že by se společnost C4SC78 s. r. o. k výzvě vyjádřila.

Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve znění pozdějších předpisů. Přiznáním odkladného účinku se pozastavují účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem“.

Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatelka musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést jejich intenzitu.

Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále i z vyjádření žalovaného, jehož úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem.

Nejvyšší správní soud posoudil nejprve splnění první podmínky. V důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by po uplynutí šestiměsíční lhůty stanovené v rozhodnutí

pokračování

správního orgánu prvního stupně mohla vzniknout stěžovateli újma, protože by musel splnit podmínky stanovené napadeným rozhodnutím žalovaného nebo následně podat novou žádost o předchozí souhlas s převodem dobývacího prostoru. Naopak přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by se mohlo dotknout pouze společnosti C4SC78 s. r. o., která ale sama návrh na vydání souhlasu s převodem podala. Žalovaný i společnost C4SC78 s. r. o. sledují v řízení stejný zájem, což vyjádřila mj. i tak, že ani na výzvu krajského soudu neprojevila zájem o účast v řízení jakožto osoba zúčastněná na řízení. Jiné osoby nebudou odkladem účinku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dotčeny. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku je splněna. Nemožnost uzavřít smlouvu po uplynutí šestiměsíční lhůty a nutnost podat novou žádost o souhlas s převodem dobývacích prostor by byla zbytečnou zátěží jak stěžovatele (resp. společnost C4SC78 s. r. o.), tak správního orgánu prvního stupně.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Při posuzování naplnění druhé zákonné podmínky vycházel zdejší soud předně ze skutečnosti, že záměr k převodu dobývacího prostoru byl schválen a v řízení před zdejším soudem stěžovatel napadá toliko jednu z dílčích podmínek tohoto rozhodnutí. Samotné pozitivní rozhodnutí ve věci nepřímo implikuje soulad s veřejným zájmem (srovnej § 2 odst. 4 ve spojení s § 177 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu ani s důležitým veřejným zájmem, což lze dovodit mj. i z vyjádření žalovaného.

Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Přiznání odkladného účinku působí proti rozsudku krajského soudu i rozhodnutí žalovaného (srovnej usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, č. 786/2006 Sb. NSS). Zároveň rozhodnutí o přiznání odkladného účinku v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu